

Forfatter: Thoresen, Anna Magdalene

Titel: BREV TIL: Reinhardt, Mathilde Wilhelmine FRA: Thoresen, Anna Magdalene (1873-08-15/1873-08-31)

Citation: Thoresen, Anna Magdalene: "BREV TIL: Reinhardt, Mathilde Wilhelmine FRA: Thoresen, Anna Magdalene (1873-08-15/1873-08-31)", i *Breve fra Magdalene Thoresen 1855-1901*, Gyldendalske Boghandel, s. 165. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001830099-000-shoot-L0018300990000054.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Magdalene Thoresen 1855-1901

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til Samme.

Frederiksværk, [sidst i August 1873].

Det er en dejlig Morgenstund, som lyser ind til mig, og den giver mig lidt mere Mod, end jeg har været velsignet med i den sidste Tid. Min bedrøvelige Historie er nemlig den, at, da jeg midt i Juli var naaet op til næsten fuld Kraft, maatte jeg jo foretage min Jyllandsrejse, og, uagtet jeg der havde det godt, fik jeg mig dog paa Sørejserne indsamlet saa megen Forkølelse, at jeg blev syg og har kæmpet med Sygdom, lige siden jeg kom herud og til nu, da der synes at ville begynde en Bedring. Jeg er færdig med mine Omarbejdelser¹⁾ paa nær „Niels i Gabhullet“. „Min Bedstemoders Historie“ fik en gennemgribende Omarbejdelse, men uden at rokke en Stavelse i dens indre Grundvold. Mig greb den saaledes, at jeg græd og skjalv paany under Arbejdet, ligesom jeg gjorde dengang, da jeg med mit Hjærteblod fødte den paany.

Otte Dage ind i Oktober holder jeg min første Forelæsning i Lund, som skal være „Julestjærnen“ s. 166, „Tre Dage i Bergen“ læses op for Studenterne i Lund bagefter. Saa gaaer jeg til Gøtheborg, læser „Luknegaarden“ eller „Niels i Gabhullet“ og „Hans Anthon's Prøve“, der er det andet Arbejde, jeg i September agter at faa paa Stabelen herude. Saa til Stockholm, hvor jeg ikke ret veed Hvad jeg tager fat paa. — Se dertil er det, jeg stræber. Jeg har ikke vovet at udsige det før nu; men mine Kræfter voxe dog indvendigt, og Bestemmelsen udvikler sig fastere og fastere deraf. Men jeg vil ikke fortælle efter Memorering — det vil jeg aldrig faa Kraft nok til. Nuvel, de Andre læse jo Allesammen, deri er jeg dog sikker, og Ingen skal tage mig, naar jeg vil. Desuden — jo sværere en Opgave er, desto mere Samlethed vil den fordre, kun ikke det Usikre, som spænder over Ævnen. Naar jeg læser op af min Bog, skal jeg gøre det, saa de lytte Allesammen istedenfor at se. Disse Ting staa nu klarede for mig, og jeg vil tage mig sammen i Bestemmelsen, haaber jeg, mere og mere, naar jeg efter sluttet Omarbejden staaer alene med Sagen. Det er et Vove; men jeg vil gøre det for at vinde — maaske — en større Hvile og Stilhed for Resten af mit Liv.